52

Народни мелоди.
(откъсъ)

I

Тъжнахъ народъ за свобода да иди,
ой народе, народе!
Ходилъ, ходилъ и напредъ да види,
ой народе, народе!
Свободата какъ я даватъ кадии:
ой народе, народе!
Главятъ го звѣръ страховити гадини,
ой народе, народе!
Тъжноватъ го на низови полѣни,
ой народе, народе!
Расклавятъ му народнитѣ примѣти,
ой народе, народе!
Исклъчатъ му двата крака - позорѣ,
ой народе, народе!
Окърняватъ рѫцетѣ му и двѣтѣ
ой народе, народе!
Оставятъ го тъжно уклоцанъ, негаденъ,
ой народе, народе!
И за третий пъть наричатъ го свободенъ,
ой народе, народе!

53

II

Подиръ толкозъ мрачни и ужасни
дни на робство и на теглила,
пакъ изгрѣватъ за насъ дни ясни
и ся пръсна тъмната мъгла.
Сбирайте ся синове народни;
Стичайте ся западъ, сѣверъ, югъ;
Влѣзте вкупцa въ распрвата господня,"
Сговорете цѣлий народенъ кругъ.
Богъ и братя насъ отъ гроба вадятъ:
ний въ единството да вървимъ напредъ:
Временната ще да ни обадятъ,
които трае гнилъ за тежка плѣтъ.

54 III

Ахъ, о, музо и на старостъ,
която въ буйни младини,
не за вино за жени,
а за горестъ и за тъмностъ...
Изридохме цѣла свобода,
но каква? — опърпана.
Де цвѣтоветѣ на народа?
плачка е раздърпана...
. . . .

55 Вечеръ.

Слънцето засяна
тамъ задъ планина,
И свѣтлина потъна
въ мракъ и тъмнина.
Всѣко птиче тихна
на са въ гнѣздо свое;
Скотата утихна
Работа са спрѣ.
Тишина надъ село,
тишина на вредъ;
но създание цѣло
ни дума, ни гледъ.
Но, не бой ся, утрѣ
на небесний сводъ
другий день ще дойде:
слънце и животъ,
1883.

О Хвалете. 56

Бога нашъ създатель,
най голѣмий приятель,
днесъ голѣми, мали,
всички да го хвалимъ.
Хвалете го!
Той ни освѣтлява,
топли и сгрѣва,
храни и облича,
пази и обича
Хвалете го!
Той на свѣтътъ отъ за е
начало най-добро;
Той е на живота
Божественна искра.
Хвалете го!
Погледъ му блистание,
Кимене — цвѣтъ свѣтъ негов,
Само слово дихание
Моря, гори, звѣзди.
Хвалете го!
1883.

Гр. … Архивъ София